

Finantsministeren (Jonnesbech): I Anledning af den Meddelelse, som den ærede Formand for Toldudvalget (Zauber) gav, skal jeg blot bede det ærede Medlem om at erindre, hvad ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører i denne Sag ved Toldlovsforlagets første Behandling, at Finantsministeren netop i dette Dilemma er meget svagt repræsenteret i sit Ministerium med Hensyn til den Masse af Detailler, som ville blive at forhandle i Toldudvalget. — Hvad det her foreliggende Spørgsmaal angaar, vil jeg sige, at Meget af, hvad Mindretallets Ordfører (Zauber) har udtalt, maatte kunde have sin Berettigelse, dersom man stod lige overfor Sagen i dens rene Almindelighed. Hvis der var Spørgsmaal om at behandle dette som en aldeles uafhængig Toldposition, kunde maaske Meget af det, han sagde, have sin Betydning; men det ærede Medlem glemmer aldeles, at Grunden, hvorfor jeg har forelagt dette Lovforslag, er den, at jeg ikke har opgivet Haabet om at faae en Toldlov ud i en nær Fremtid og som Følge deraf maa anse det for i høi Grad uheldigt for en kortere Tid at ville tilveiebringe ganske andre Forhold i hele Sukkerhandelen end de, som nu i en Række af Aar have udviklet sig, for da maaske efter en kortere Tids Forløb at vende tilbage til, hvad vi nu have. Det er en praktisk Betragtning, som det forekommer mig, det ærede Medlem aldeles har overset. En anden Grund til Lovforslagets Forelæggelse var Hensynet til Vestindien. Jeg hørte nok det ærede Mindretallets Ordfører udtale, at det ikke havde saa meget at betyde, og at vi, om det end i og for sig var til Fordel for Vestindien — hvad dog maaske kunde være nogen Tvivl undertastet — ikke i nogen Maade burde tage Hensyn dertil. Jeg svarer hertil, mine Herrer, at dersom der forelaa Spørgsmaal om en almindelig Toldlov, kunde dette Raisonnement maaske være rigtigt; men her er kun Tale om en ren midlertidig Foranstaltning, som ogsaa tilkæedes af de for Tiden værende Forhold i Vestindien, men som der er Udflugt til kunne forandre sig i Løbet af et Aars Tid — forsaavidt Rigsdagen vil være med — hvorved hele dette Spørgsmaal falder bort. — Det ærede Medlem, der sidder her tæt ved (Zauber), og som jeg nu flere Gange har henvendt mig til, har fremdeles meddelt os, at der lige overfor Regjeringen og i det andet Thing gjorde sig Indflydelse gjældende, som medførte, at man til enhver Tid var uvillig til at gaa ind paa en Nedsættelse af Beskyttelsen for Sukker. Jeg skal dog tillade mig at minde det ærede Medlem om, at der har foreligget et Forslag fra Regjeringens Side, som gik ud paa at nedsætte denne Told fra 13,5 til 12,5 Ore, og derpaa er jeg ogsaa fremdeles villig til at at gaa ind men jeg er ganske sikkert ikke villig til at gaa ned til 11,5 Ore, fordi jeg, trods det ærede Medlems Erindringer, anser det for at være omtrent ensbetydende med, at al Beskyttelse ophæves. Naar

der fra Regjeringens Side vises en vis Besindighed lige overfor de Ønsker, der her fremsættes, er det slet ikke for at være det ærede Thing imod, men fordi Sukkeraffinaderne her knytte saa store Interesser til sig baade i Retning af Arbejdsforhold og i Retning af Skibsfarten, at man skal være ganske overordentlig forsigtig med at reformere paa dette Omraade. Navnlige skal man undlade at følge Theorier, som man i en længere Række af Aar ikke har vedkjendt sig i disse Forhold, og som ere i Strid med den Maade, paa hvilken Forholdene her have udviklet sig. Det er muligt, at det ærede Medlem kan faae ud, at der endnu kunde blive en Beskyttelse af en Brødtøre tilbage, naar Tolden blev sat til 11,5 Ore, men efter det, jeg har foreliggende for mig, og som det ærede Medlem ikke maa fortaente mig i, at jeg tror paa, vil Beskyttelsen derved omtrent være hævet. Med en Told af 12,5 Ore vil der kun blive en Beskyttelse tilbage, som omtrent er det Halve af den nuværende, og jeg synes, det er en ikke ganske lille Nedsættelse, Regjeringen derved har erklæret sig villig til at gaa ind paa. — Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Fremstiksen), har uden Tvivl fuldkommen Ret i, at Følgen af, at det ærede Thing vedtager Mindretallets Forslag, vil være den, at der ingen Lov kommer ud; men den ærede Ordfører for Mindretallet (Zauber) oversaa, at han i saa Fald ikke vilde opnaa det Ønske, han holdt frem som lofende for Thinget, nemlig Nedsættelsen af Tolden for raffineret Sukker. Den bestaaende Told af 13,5 Ore vilde da blive staaende, og det tror jeg ikke, er nogen Fordel. Jeg veed ærlig talt ikke, hvad der skulde foranledige mig til at gaa ind paa Mindretallets Forslag, der vil nedsætte Sukkertolden til et Minimum, som jeg ikke kan modtage, og hvorved man aldeles ikke tager noget Hensyn til den Beskyttelse, som jeg har ment, at man var opfordret til i nærværende Dilemma at give Vestindien. Naar det ærede Medlem yttrede, at det dog var meget tvivlsomt, hvorvidt den virkelige som Vestindien tilgode, idet det snarere var Importørerne eller Raffinaderne, som vandt derved, oversaa han vistnok, at der, efterat jeg første Gang udtalte mig i Toldudvalget, er kommet en Begjæring fra selve Vestindien om at faae denne Lov fornyet, saaledes at Tilstanden derude forsaavidt bliver uforandret, og jeg har oplyst, at man der betragter en saadan Foranstaltning som repræsenterende en Fordel af 6 Rd. pr. Fad, hvilket ikke er saa ganske lidt i Tilfælde af en ordentlig Øst. Jeg maa altsaa erklære mig aldeles ude af Stand til at kunne tiltræde Forslaget, saaledes som det foreligger fra Mindretallets Side. — Derimod har jeg naturligvis ikke de Indvendinger at gøre imod Forslaget, saaledes som det foreligger fra Flertallets Side. Jeg tilføjer, at det falder mig lidt tungt, at man vil benytte dette Lovforslag til